

עיקרי ההלכה היהודית בדיני נידה, והטיפול הפיזיותרפי ברצפת האגן

***הערה** – הנכתב להלן אינו מהווה פסיקת הלכה, וטוב תעשה כל אישה אשר ספק בליבה- שתפנה לשאלת רב.

מהי נידה?

הלכות נידה הינן הלכות ביהדות הנוגעות לבעל ואישה, ומגדירות מתי מותר לבני הזוג לבוא במגע אחד עם השני, ומתי עליהם לפרוש אחד מהשני, ואסורים במגע.

אפשר לחלק את המחזור החודשי של האישה, ביחס להלכה, ל 3 תקופות:

חלק ראשון: מרגע הופעת דם הווסת, ועד לסיום הווסת (בסיום הווסת נעשית בדיקה פנימית בנרתיק, עם בד לבן - במידה והבד יצא נקי, האישה סיימה את שלב הווסת)

חלק שני: "7 נקיים"- 7 ימים הנספרים מיום סיום הווסת ועד סיום היום השביעי. בימים אלה בודקים יום יום אם יצא דם. במידה ולא יצא דם, בערבו של היום השביעי, לאחר השקיעה, האישה תטבול במקווה.

חלק שלישי: מזמן הטבילה במקווה, ועד להופעת הווסת הבאה.

אישה נקראת נידה בחלק הראשון והשני של המחזור החודשי. בשלבים אלה היא אסורה לבוא במגע עם בעלה.

בחלק השלישי של החודש, המגע בין בני הזוג מותר.

מהי הגדרה של נידה על פי ההלכה?

"אישה שיצא דם מרחמה בין בצורה טבעית ובין באונס, דהיינו ע"י גורם חיצוני (קפיצה, בדיקה) טמאה טומאת נידה" (דרכי טהרה, הרב אליהו).

כלומר, אישה תיחשב נידה רק אם הופיע כתם דם **שמקורו ברחם** (או שלא ניתן להוכיח, או לפחות לייצר רמת וודאות מסויימת (מוגדרת עפ"י ההלכה), שמקור הדם אינו מהרחם).

מכאן, אם אישה נמצאת ב "7 נקיים" (- הימים בהם היא בודקת שאין מראה דם) או נמצאת בחלק השלישי של המחזור החודשי, כפי שפורט לעיל (דהיינו, הימים בהם היא מותרת במגע עם בעלה), ומסיבה כלשהי הופיע בתחתונה דם **מהרחם**- היא אסורה לבוא במגע עם בעלה, בתנאי שהתקיימו בו התנאים האוסרים (גודל, צבע, על מה ראתה את הדם וכו').

אם ידוע בוודאות שמקורו של הדם שהאישה ראתה איננו ברחמה, או אם לא מתקיימים התנאים האוסרים, היא אינה נאסרת אפילו אם ראתה דם בצבע אוסר ובצורה מטמאת על פי דיני כתמים.

הרגשה

ישנו תנאי נוסף שצריך להתקיים על מנת להגדיר את הדם שיצא מהרחם כדם שאוסר מגע- תנאי זה אומר כי יציאת הדם מהרחם צריכה להיות מלווה ב"הרגשה". (ישנם 3 הגדרות ספציפיות שהגדירו חכמים)

הרגשה = הרגשה גופנית שהאישה מקשרת אותה ליציאת הדם.

לכן, רק דם שמקורו ברחם, ויציאתו לוותה בהרגשה- אוסר מגע בין בני הזוג מן התורה.

הטיפול הפיזיותרפי בריצפת אגן

בטיפול בשרירי רצפת האגן, יתכן וכחלק מהטיפול, תעשה הפיזיותרפיסטית בדיקה פנימית.

בבדיקה זו מכניסה הפיזיותרפיסטית את אצבעה לנרתיק.

כפי שניתן לראות באיור 1 ובאיור 2 – הנרתיק הוא המשכו של הרחם ואורכו כ 7-9 ס"מ. הרחם נמצא הרבה יותר עמוק בתוך הגוף, ולכן בבדיקה פנימית, כאשר הפיזיותרפיסטית מכניסה אצבע לנרתיק, היא אינה מגיעה בשום מקרה לתוך הרחם.

החשש בבדיקה כזו הוא כי יתכן ויהיה דימום, ואז, מבחינה הלכתית, תישאל השאלה- האם הדם הזה אוסר את האישה על בעלה? מה מקורו? האם הוא לווה בהרגשה?

לאור העובדה כי הפיזיותרפיסטית אינה מגיעה לרחם, אלא נמצאת רק בנרתיק- גם אם יצא דם בזמן הבדיקה או לאחריה, מקורו של הדם אינו ברחם והוא אינו אוסר מגע בין בני הזוג.

איור 1:

(nashim.net)

איור 2:

הנרתיק הרחם